

İlham Perim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 02 Nisan 2023

Düş ekinleri...

Ah, mahzun kıyıları topraklarımın:
Ekimi hasadı bir duygularımın.
Yenik düşmüş bir buğday tanesiyim
Lakin vakur ve kendinden emin
Dolgundur yürek iklimim
Doygundur sözcükler
Küredığım ömrü debelendiğim
En muteber
Esintisin sen:
Şavkında rahmetin
Aşkı bilediğim
Lakin bilemediğim:
Sevilip sevilmediğimin yongası şiir
Üstüne örtülü yorganı yürekte esen rüzgâr
Misali
Tırmalayan göğsümü...

Tırmandığım düz duvar
Hazin olsa da sonu,
Benim ben en sevdalı
Makamlardan hüzzam
Sensin oysa benden kaçan
Bir cüzzamlı gibi
Devindiğim
Uyku alametinde uyanıp da yere
Sarhoş kaleler gibi devrildiğim

Devriktir cümlelerim ve ıssız
Delip deşen duygularım adeta pervasız
Belki de tek hırsız benim bu mealde
Çaldığım aşk dolu bültenler kaynarken kalbimde
Hazzı aşkın
Hazmedemediğim kadar yalnızlığı ırsız

Bir aşktır
Hicabın eşiğinde sektiğim
Yıldızlar gibi boyunduruğunda aşkın yürekler gezindiğim
Belki de mehtaba sevdalı
Yetmedi
Güneş gibi yaktığım

Yakardığım ilham perim:
O bile benden yanık bir kelam
O bile beni bana sunan en mahrem
Duygu iken hissedilesi
Çarpıtrıldığım cezalar, mahkûmiyeti
Asla sonlanmayacak bir coğrafyadır içime kazılı
Esaretinde sözcüklerin
Ezcümle serildiğim
Ezkaza sevildiğim
İnkılabı günün
Kansız ihtilali dünün
Öykündüğümse en asil ömrün
Asi sevdalı kızı.

Bir şiirden daha medet umdum bu gün
Gülücük kuşlarının konduğu masum bulutun
Veryansın ettiği
Sağ salim kavuştuğum kendime
Beylik sözcükler değildir ektiğim beyaz tarhına mevsimin
Irgatlar gibi ter akıttığım
Uğruna sevdanın
Beyhude bir gizim belki de
Gizemi de öfkesi de burnunda...

Yâd edilesi dünün engebeli varlığı
Yarenimse aşk ve kelam
Yağmur gibi yağın
Sözcüklerin ikbali ve ihmali
Derdest olmuşsam kime ne?
Yerle yeksan yaşadığım kadar yaşattığım aşkı
Doğradığım lokma gibi
Yürek nasıl ki yangın yeri

İlk kurtardığımdır elbet perim
Perdeli gözlere ışık düşüren yegâne iklim.

Elbet aşkın uzamı
Elbet aşkın feryadı
Feveran eden sözcüklerden taşan heyecanı
Bir bir dirilttiğim
Ölü imgelerden arda kalan bu esmek bilmez yeli
Yelkovan misali savaşımlar nasıl ki akreple
Varsın olsun soksun zehirli iğnesi
Aşkın iğreti gölgesi değil
Aşkın kellesi uçurduğum
Aşikâr aşına olduğum umuda
Beyhude bir sözcüğü daha sunduğum
Altın tepside sakladığım
Kolumdaki altın bilezik ve nicesi

Eşrafım ölürken yeniden gözlerimi açtığım
Kim bilir kaçınıcı yemin kaçınıcı ferman
Kaptı kaça uğrayan
Aşkın azadesi
Hüznün ibaresi
Keşfe çıktığım iç âlemimi
Bana sunan yegâne metin
Kutsal kitabın her suresi
Nasıl ki saklı içimde hicreti aşkın
Dalkavuk kuşlardan geride kalan
Bir tüy hafifliğinde iken vicdanım

Beyazım beyaz
En asilinden
Beynamaz rüzgârın nazarında uçuşan
Açmaza düşüp de baş koyduğum yoldan
Asla sapmadan
Saplantılı değil sakıncalı bir sevda iken
Akabinde kendime ulaşan bir ulak bir uyak